

saadant Armeecorps have Myndighed til at lade Undersøgelse foretage og efter Omstændighederne endog Dom affige i Sager mod de ved Corpset ansatte General- og Stabsofficerer samt andre i § 46 ommeldte Personer, som høre til Armeecorpsset, saafremt Krigsministeriets Beslutning ikke kan indhentes uden skadeligt Ophold. Under denne Betingelse skal den Øverstbefalende ogsaa have den Ret, som i Slutningen af §§ 27 og 28 samt i § 45 er tillagt Krigsministeriet.

I en af Fjenden affaaeren Provinds og i en beleiret Fæstning skal den ovenfor omhandlede Myndighed, forsaavidt den ikke allerede er hjemlet ved foregaaende Bestemmelser (Jfr. § 42-44), tilkomme den Øverstbefalende i Provindsen eller Fæstningen, og bliver i en Fæstning den Sag, som i Dverensstemmelse hermed anlægges, ordentligviis at behandle ved Garnisonsjurisdictionen.

Skulle fiendtlige Spioner eller Krigsfanger tiltales ved militær Ret, uden at foranstaaende Regler komme til Anvendelse, skal den Øverstbefalende i en Fæstning, hvor Spioner paagræbes eller hvortil de indbringes, eller hvor Krigsfanger bevogtes, og iøvrigt den Høistbefalende ved den eller de Afdelinger, som paagræbe Spioner eller have Krigsfanger under Bevogtning, forsaavidt bemeldte Befalingsmand selv ere Jurisdictionsschefer eller have saadanne under deres Befaling, og ellers deres nærmeste overordnede Befalingsmand, som er Jurisdictionsschef, eller vedkommende commanderende General foranstalle Sag anlagt og Ret sammensat.

Tredie Capitel.

Om Forbrydelsers Paatale ved Landkrigsmagten og om Opsynet med Sagernes Behandling.

§ 50.

Alle Overtrædelser af de militære Love paatales paa Statens Vegne ved Foranstaltning af de militære Befalingsmænd. Disse Befalingsmænd have ligeledes at foranstalle andre Forbrydelser paatale, forsaavidt de ere Gjenstand for offentlig Paatale og denne hører under militær Jurisdiction.

§ 51.

Enhver militær Befalingsmand, som har Oplysning eller grundet Formodning om, at en offentlig Forbrydelse, der skal paatales under militær Jurisdiction, er begaaet af nogen ham underordnet Person, har, efter den ham tillagte Myndigheds og Forbrydelsens Betsfæsenhed, enten at lade Sagen afgjøre efter Reglerne om Straf uden Dom, eller at anmelde Forbrydelsen for vedkommende høiere Befalingsmand, eller at foranstalle Rettergang i Sagen.

§ 52.

I Almindelighed paaligger det nærmest Befalingsmændene for et Batteri, en Escadron, et Compagni eller lignende Afdeling og ligesaa Befalingsmanden for en mindre Afdeling, naar denne har et fra Hovedafdelingen affondret Standquarteer, at drage Omsorg for, at de i § 50 ommeldte Forbrydelser, som maatte være begaaede af nogen til Krigmagten hørende, under deres Befaling staaende Person, blive paatale og straffede. Til den Ende have de enten selv at paalægge Straf, forsaavidt de dertil ere berettigede, eller at anmelde Forbrydelsen til nærmeste Foresatte, navnlig til den Befalingsmand, som kan anordne Rettergang i Sagen, hvis de staae umiddelbart under ham. Den samme Forpligtelse paaligger Befalingsmanden for en Vagt eller andet særskilt Commando med Hensyn til de Forbrydelser, der begaaes under den særlige Tjeneste, som han forestaar.

De mere underordnede Befalingsmænd have til de fornævnte at gjøre Anmeldelse om de begaaede Forbrydelser.

§ 53.

Høiere Befalingsmænd og navnlig Jurisdictionsscheferne have at paasee, at de ringere Befalingsmænd efterkomme deres Pligter i fornævnte Henseende, og have selv at foranstalle, at de omhandlede Forbrydelser, blive behørigt paatale og straffede, naar de begaaes af Noget, der staaer under deres Befaling.

§ 54.

Anmeldelsen til den Befalingsmand, som kan anordne Rettergang i Sagen, skal ordentligviis være skriftlig og indeholde de Anmelderen bekendte Omstændigheder i Sagen samt en Opgivelse af de Personer, som om samme